

A-PBT-A-547/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület az A.G. kérelmező által (a továbbiakban: *Kérelmező*) az ABC Biztosító (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2012. június 4. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az ajánlás kézhezvételétől számított 60 (hatvan) napon belül fizessen meg a Kérelmező felé 25.552 Ft (azaz huszonötezer-ötszázötvenkettő forint) biztosítási díj visszatérítést.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja továbbá a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a Kérelmező felé fizesse meg

- a díjvisszatérítés 2010. március 1. napjától 2011. február 28. napjáig számított 12.550 Ft összege után 2010. március 1. napjától a megfizetés napjáig terjedő időtartamra,
- a díjvisszatérítés 2011. március 1. napjától 2012. február 29. napjáig számított 13.002 Ft összege után 2011. március 1. napjától a megfizetés napjáig terjedő időtartamra vonatkozó Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti kamatát.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felel meg a Psztv. rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekben túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2012. április 10. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval fennálló, xxx Lakásbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között, 2010. március 1. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt xxx Lakásbiztosítás módozatú vagyonszerzési szerződés (a továbbiakban: *Szerződés*) jött létre, a Kérelmező tulajdonát képező xxx szám alatti ingatlanra (a továbbiakban: *Ingatlan*) vonatkozóan. A szerződéskötéskor az Ingatlan biztosítási összege 35.476.040 Ft összegben került megjelölésre, amely a biztosítás 2011. március 1. napi újrakötése során 36.754.284 Ft összegre emelkedett.

A Kérelmező álláspontja szerint a Szerződésben meghatározott biztosítási összeg jelentős mértékben meghaladja az Ingatlan forgalmi értékét, így az Ingatlan túlbiztosított volt. Hivatkozott a Ptk. 549. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a biztosítási összeg nem haladhatja meg a biztosított vagyontárgy valószínű értékét. A vagyontárgy valószínű értékét meghaladó részében a biztosítási összegre vonatkozó megállapodás semmis, és a díjat megfelelően le kell szállítani. A Szerződés részleges semmisségére figyelemmel az ingatlan értékét meghaladó biztosítási díjra a Biztosító nem jogosult, így részben vissza kell állítani az eredeti állapotot, tehát a Biztosítónak vissza kell fizetnie a biztosítási díj egy részét, annak késedelmi kamataival együtt. Álláspontja szerint ebből a szempontból nem rendelkezik jelentőséggel, hogy a

szerződéses feltételeket elfogadta, mivel semmis kikötés (díjmegállapítás) nem lehet érvényesen a szerződés részre, így a biztosítási értéken felüli díjra a Pénzügyi Szolgáltató nem jogosult.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező fenti tartalmú panaszát 2012. március 23. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a biztosítási összeg és a biztosítási díj visszamenőleges módosítására nincs lehetőség. Előadta továbbá, hogy az ügyfelek által megjelölt biztosítási összeget a biztosító nem bírálja felül, annak helyes megjelölése és a túl- illetve alulbiztosítás felelőssége az ügyfelet terheli. Kiemelte továbbá, hogy a Kérelmező a szerződéskötés során engedményezési kérelmet is nyújtott be a biztosító felé, amelyben az engedményezés összege 87.288 CHF összegben került megjelölésre.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett díjvisszatérítési igény megfizetésére. A Kérelmező kérelmében követelését 76.212 Ft összegben határozta meg.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a Kérelmező igénybejelentését elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a Kérelmezői igény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

A Pénzügyi Szolgáltató előadta, hogy a szerződés alapján a 76 m² társasházi lakás biztosítási összege 35.476.040 Ft volt. Az alap-, kiegészítő-, valamint a 3 személyre vonatkozó felelősség-, és balesetbiztosítással együtt az éves díj összege 70.312 Ft volt. A biztosítás engedményese az xxx Bank, az engedményezés összege 87.288 CHF.

A szerződés ajánlata alapján a Pénzügyi Szolgáltató a szerződés megkötésekor a társasházi lakás értékére 308.000 Ft/m² fajlagos értékben tett ajánlatot, azonban a biztosított érték ennél magasabb összegben, 467.000 Ft/m² összegben került meghatározásra. Előadta, hogy a szerződés megkötésében közreműködő ügynök tájékoztatása szerint a Kérelmező a felvett banki hitele miatt kifejezetten kérte, hogy az Ingatlanra vonatkozó biztosítási összeg a szerződésben meghatározott összeg legyen. Kiemelte, hogy a Kérelmező sem a kötvény megküldésekor, sem a 2011. januári indexáláskor nem tett kifogást a biztosítási érték aránytalansága miatt.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában hivatkozott a szerződés szabályzatának xxx pontjára is, mely szerint, a szerződő a biztosító által javasoltnál magasabb értéket is megjelölhet biztosítási összegként. Kiemelte, hogy bár a Kérelmező a szerződéssel összefüggésben az Ingatlan aktuális forgalmi értékére hivatkozott, ugyanakkor a feltételek 2.2.1 pontja szerint a biztosítási összeg meghatározásánál ingatlan esetében annak újjáépítési költségét kell figyelembe venni. Mindemellett a Kérelmező által összehasonlítási alapként megjelölt biztosítás (xxx Otthonbiztosítás) egy ún. on-line biztosítás, amely egy szűkebb kockázati körre terjed ki, és így nyilvánvalóan alacsonyabb díjtétellel került megkötésre.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

A Kérelmező ezt követően a Pénzügyi Szolgáltató válasziratában foglaltakra vonatkozóan észrevételeket terjesztett elő és összegszerűségében módosította kérelmét, melynek alapján 41.511 Ft díjvisszatérítés megfizetésére kérte kötelezni a Pénzügyi Szolgáltatót.

Az ügyben 2012. június 4. napján megtartott meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Egyezségi ajánlatot nem kívánt előterjeszteni.

Előadta, hogy a biztosítási összeg meghatározásánál az újjáépítési értéket veszi alapul, ez független a piaci értéktől. Kiemelte, hogy a Kérelmező kifejezetten kérte az eredetileg meghatározott biztosítási összeget, ez fontos volt a számára a hitelfelvétel miatt, és álláspontja szerint csak akkor jelentkezett a túlbiztosítottsággal kapcsolatos panaszával, amikor a felvett hitelét a Kérelmező már visszafizette. Előadta, hogy a biztosítási évfordulót követően kész lett volna a biztosítási összeg felülvizsgálatára, de a szerződés idő közben megszűnt. Álláspontja szerint csak szakértő tudná megmondani, hogy mekkora lenne a valós újjáépítési költség, de a Pénzügyi Szolgáltatónak elfogadható volt a Kérelmező által kért összeg.

Előadta, hogy feltételezhető a konkrét esetben a túlbiztosítottság hiszen a biztosító által ajánlott összegnél többet kért a Kérelmező, de ez szakkérdés, erről nyilatkozni nem tud, csak konkrét kár esetén derülhetne ki, mennyi is a valós újjáépítési költség.

Megerősítette, hogy a biztosító kalkulációja szerint szerződéskötéskor 23.408.000 Ft volt a reális újjáépítési érték, hiszen ezt az összeget ajánlották meg biztosítási összegként a Kérelmező felé. Ennek ellenére a szerződéskötés körülményeire is tekintettel, csak a jövőre nézve látna lehetőséget új biztosítási összeg meghatározására. Továbbá azért sem tartja jogosnak a Kérelmező követelését, mert a feltételeik csak feltételes módon beszélnek a díjvisszatérítésről túlbiztosítottság esetén, és jelen esetben nem állapítható

meg egyértelműen a túlbiztosítottság. Minden biztosítási évre meghatározza a Pénzügyi Szolgáltató az által reálisnak vélt újjáépítési költséget, de visszamenőleg, a Kérelemben érintett szerződés esetén ez – álláspontja szerint – nem adható meg.

A meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Álláspontja szerint a túlbiztosítottság megállapítható, az indokolatlanul fizetett díjat újraszámította a válaszirat alapján, és így határozta meg a visszaigényelt díjat. Előadta, hogy nem volt tudatában a szerződéskötéskor, hogy túlbiztosítottság esetén nem válik jogosulttá a valós építési költség és a biztosítási összeg különbözetére. Nyilatkozott, hogy nincs kapcsolat a között, hogy felvett hitelét visszafizette és kérte a túlbiztosítottság megszüntetését. Előadta, hogy az interneten tájékozódott arról, hogy hasonló lakásoknak mekkora a piaci értéke, és a Pénzügyi Szolgáltatót is kérte levélben, hogy adják meg, álláspontjuk szerint mekkora a reális újjáépítési költség. Álláspontja szerint a lakás újépítési költsége 26.885.000 Ft, ez alapján számította a Kérelemben kért visszatérítést. Elismeri, hogy ő kérte a magasabb biztosítási összeget, hogy az ingatlan megsemmisülése esetén hasonló minőségű ingatlant tudjon vásárolni.

A Kérelmező Kérélmé az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

A Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között – nem vitásan – 2010. március 1. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt, xxx Otthonbiztosítás (xxx) módozatú biztosítási szerződés (*a továbbiakban: Biztosítási Szerződés*) jött létre.

A Kérelmező a Biztosítási Szerződés általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx otthonbiztosítás szerződési feltételeit (*a továbbiakban: Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

A Kérelmező Kérélmében foglalt álláspontja szerint a Biztosítási Szerződésben meghatározott biztosítási összeg jelentős mértékben meghaladja az Ingatlan forgalmi értékét, így az Ingatlan túlbiztosított. Erre figyelemmel kérte annak megállapítását, hogy a Biztosítási Szerződés túlbiztosítottság folytán részlegesen semmis. Kérte továbbá a semmisség jogkövetkezményeként az általa megfizetett biztosítási díj és a díjleszállítás folytán kalkulált díj különbözetének és annak késedelmi kamatainak megfizetésére kötelezni a Pénzügyi Szolgáltatót.

Ennek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsának első sorban azt kellett megvizsgálnia, hogy a felek által az eljárás során rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján megállapítható-e az Ingatlan túlbiztosítottsága.

A Feltételek 2.2.1. pontjában foglaltak alapján a vagyontárgyak biztosítási összegét a szerződő határozza meg. A biztosítási összeg nem haladhatja meg az épületek, építmények káridőponti újjáépítési költségét (újérték), valamint az ingóságok káridőponti új állapotban történő beszerzési értékét (újérték). A biztosítási összeg a Biztosító szolgáltatásának felső határa, és egyben a biztosítási díj megállapításának alapja.

Ennek alapján megállapítható, hogy egy adott ingatlan esetében akkor valósul meg a túlbiztosítottság, ha a biztosítási összeg meghaladja az adott ingatlan káridőponti újjáépítési költségét.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában előadta, hogy a Biztosítási Szerződés megkötésekor a társasházi lakás értékére 308.000 Ft/m² fajlagos értékben tett ajánlatot, azonban a Biztosítási Szerződésben a biztosított érték ennél magasabb, 467.000 Ft/m² mértékű összegben került meghatározásra. Ennek alapján tehát a Pénzügyi Szolgáltató által meghatározott fajlagos mérték és az Ingatlan 76 m²-es alapterülete figyelembevételével a szerződéskötéskor a Pénzügyi Szolgáltató 23.408.000 Ft mértékben jelölte meg az Ingatlan reális újértékét.

A Pénzügyi Szolgáltató az ügyben 2012. június 4. napján megtartott meghallgatáson maga sem vitatta, hogy „*feltételezhető a konkrét esetben a túlbiztosítottság, hiszen a biztosító által ajánlott összegnél többet kért a Kérelmező*”. Nyilatkozott továbbá, hogy a biztosító kalkulációja szerint szerződéskötéskor 23.408.000 Ft volt a reális újjáépítési érték, hiszen ezt az összeget ajánlották meg biztosítási összegként a Kérelmező felé.

Mivel a Biztosítási Szerződésben a fenti érték-megállapítástól eltérően biztosítási összegként 35.476.040 Ft került az Ingatlan biztosítási összegeként megjelölésre, erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy az Ingatlan tekintetében kétséget kizáróan fennáll a túlbiztosítottság. A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Pénzügyi Szolgáltató nyilatkozatai alapján az Ingatlan szerződéskötéskori újjáépítési költségét és ennek megfelelően reális biztosítási összegét 23.408.000 Ft összegben fogadta el bizonyítottnak.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (*a továbbiakban: Ptk.*) 549. § (1) bekezdése kimondja, hogy a biztosítási összeg nem haladhatja meg a biztosított vagyontárgy valóságos értékét. A vagyontárgy valóságos értékét meghaladó részében a biztosítási összegre vonatkozó megállapodás semmis, s a díjat megfelelően le kell szállítani. A nevezett § (2) bekezdése szerint e rendelkezések ellenére is lehet

biztosítási szerződést kötni valamely vagyontárgy várható értéke, továbbá helyreállításának, illetőleg új állapotban való beszerzésének értéke erejéig.

A Ptk. fent nevezett rendelkezése az úgynevezett túlbiztosítás tilalmát mondja ki. A vagyombiztosítás célja az, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésekor a biztosított, illetőleg a kedvezményezett a vagyontárgy tényleges, objektív forgalmi értékéhez, vagy mint jelen esetben a Feltételek rendelkezése alapján káridőponti újraépítési költségéhez (újértékéhez) hozzájusson. A vagyoni érték meghatározása a szerződő fél (vagy a biztosított) kizárólagos joga, azonban a biztosítónak megfelelően tájékoztatnia kell a jogkövetkezmények tekintetében esetleg járatlan felet arról, hogy a túlbiztosítás törvényben foglalt tilalma a biztosítási szerződés részleges semmisségét fogja eredményezni.

Nem sérti a túlbiztosítási tilalmat a Ptk. 549. § (2) bekezdésében meghatározott megengedő rendelkezése folytán, ha a felek valamely vagyontárgy várható értéke erejéig kötik a biztosítási szerződést. Nem ütközik törvényi tilalomba továbbá az sem, ha a szerződő felek úgy kötnek szerződést, hogy a biztosító nem a biztosítási esemény bekövetkezésekorit értéket téríti, hanem az új állapotban való beszerzési értéket a biztosítási esemény időpontjában. A Feltételek 2.2.1. pontjában a Pénzügyi Szolgáltató a Ptk. ezen megengedő rendelkezése alapján a biztosítási összeg és egyúttal a biztosító szolgáltatásának felső határát a biztosított épületek, építmények káridőponti újraépítési költségében (újértékében) határozta meg.

A Ptk. fenti rendelkezéseivel összhangban a Feltételek 2.2.2. pontja kimondja, hogy a biztosítási összeg nem haladhatja meg a biztosított vagyontárgy 2.2.1. pontban meghatározott értékét. Egyúttal kimondja, hogy a biztosítási összegnek a vagyontárgy 2.2.1. pontban meghatározott értékét meghaladó részére vonatkozó megállapodás semmis, s a díjat ennek megfelelően le kell szállítani.

A Ptk. 549. § (1) bekezdése és a Feltételek 2.2.2. pontja alapján a túlbiztosításból fakadó részleges semmisség jogkövetkezménye, hogy a biztosító a biztosítási díjat a biztosított vagyontárgy valódi értékéhez igazodó szintre köteles leszállítani. A nevezett rendelkezések folytán a túlbiztosításon sem a biztosított sem a biztosító nem szerezhet indokolatlan vagyoni előnyt.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában arra hivatkozott, hogy a Feltételek 2.2.1 pontja szerint a szerződő a biztosító által javasoltnál is magasabb összeget is megjelölhet biztosítási összegként és jelen esetben kifejezetten a Kérelmező kérésére került megjelölésre magasabb biztosítási összeg, ezért erre az esetre nem alkalmazhatók a túlbiztosítás rendelkezései.

Ezzel kapcsolatban a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa rámutat, hogy a Ptk. 549. § (1) bekezdése szerint a túlbiztosítás folytán a vagyontárgy valóságos értékét meghaladó részében a biztosítási összegre vonatkozó megállapodás ipso iure semmis. Az ilyen megállapodás semmisségét nem befolyásolhatja egyes szerződő felek szerződéskötés során tett ezen rendelkezéstől eltérő nyilatkozata, és a semmisség tekintetében nem rendelkezik jelentőséggel, hogy melyik szerződő fél (esetleg helytelen) nyilatkozata folytán alakult ki a törvényi tilalomba ütköző biztosítási összeg meghatározás, ugyanígy közömbös az ügyletkötő felek jó- vagy rosszhiszeműsége.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megjegyzi, hogy amennyiben a Pénzügyi Szolgáltató megítélése szerint a Kérelmező azzal, hogy a valóságos értéknél magasabb értékben kívánta biztosítani az ingatlant, kárt okozott a biztosítónak, igényét a kártérítésre irányadó szabályok szerint, a kártérítés feltételeinek (jogellenes magatartás, kár, és a kettő közötti okozati összefüggés) bizonyításával külön eljárásban érvényesítheti.

A fentiek szerint a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy az Ingatlan túlbiztosítottasága folytán a felek között létrejött Biztosítási Szerződés az Ingatlan káridőponti újraépítési költségét (újértékét) mint biztosítási összeget meghaladó részében semmis.

A Ptk. 237. § (1) alapján érvénytelen szerződés esetében a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kell visszaállítani. Az eredeti állapot helyreállítása körében – figyelemmel a Ptk. 549. § (1) bekezdésében meghatározottakra is – a Pénzügyi Szolgáltató köteles a Kérelmező felé a díjleszállítás folytán felmerülő díjkülönbözet visszafizetésére.

A Pénzügyi Szolgáltató nyilatkozatában foglalt, az Ingatlan szerződéskötés kori újértékére, azaz a biztosítási összeg reális mértékére vonatkozóan meghatározott 23.408.000 Ft-os összeg és a Biztosítási Szerződés kötvényén rögzített 35.476.040 Ft mértékű biztosítási összeg figyelembevételével megállapítható, hogy az Ingatlanra vonatkozó biztosítási összeg 51,5551948%-al meghaladta az ingatlan újjáépítési értékét, azaz a nevezett mértékű túlbiztosítás áll fenn.

Mivel a túlbiztosítottaság a tárgyi ügyben – a kérelemhez kötöttség folytán – kizárólag az Ingatlan újértékének körében kerülhetett megállapításra, ezért a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a túlbiztosítottaság folytán fellépő díjleszállítás mértékének megállapítása során a Biztosítási Szerződés

Kötvényében (Kötvényrészletezőn) szereplő díjtételek közül kizárólag az Ingatlanra vonatkozó, az Ingatlant mint épületet ért károkra fedezetet nyújtó díjtételeket vette figyelembe

A Kötvény (Kötvényrészletező) tanúsága szerint az Ingatlanra vonatkozó díjtételek (lakóépület alapbiztosítás, valamint az épületre vonatkozó földmozgás, vihar, víz, vandalizmus, tetőbeázás veszélynemekre fedezetet nyújtó kiegészítő biztosítások) a szerződéskötéskor összesen 36.894 Ft összeget tettek ki. A nevezett összeg és a túlbiztosítottság százalékos mértéke alapján a 2010. március 1. napjától 2011. február 28. napjáig terjedő biztosítási évre vonatkozóan ezen díjtételek helyes (túlbiztosítás nélkül számított) biztosítási díja 24.344 Ft lett volna. Ennek alapján a nevezett biztosítási időszakra vonatkozóan a Pénzügyi Szolgáltató 12.550 Ft biztosítási díjkülönbözetet köteles a Kérelmező felé visszafizetni.

A biztosítási összeg, és ennek alapján a biztosítási díj 2011. március 1. napi hatállyal 3,6% mértékben indexálásra került, melynek alapján a 2011. március 1. napjától 2011. február 29. napjáig terjedő biztosítási évre vonatkozóan a fenti számítás szerint a Pénzügyi Szolgáltató 13.002 Ft biztosítási díjkülönbözetet köteles a Kérelmező felé visszafizetni.

Mivel a Biztosítási Szerződés a felek egybehangzó nyilatkozata alapján a Kérelmező felmondása folytán 2012. március 1. napi hatállyal megszűnt, ezért a díjkülönbözet és díjleszállítás az ezen időpontot követő időszakot nem érinti.

A részleges semmisséghez kapcsolódó eredeti állapot helyreállítása körében a Legfelsőbb Bíróság érvénytelenség jogkövetkezményeiről szóló 1/2010. (VI. 28.) PK véleményében foglalt iránymutatás szerint, a Pénzügyi Szolgáltató a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján köteles a Kérelmező felé megfizetni a díjvisszatérítés összege után a Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatnak megfelelő összeget, mint ún. egyenértéki kamatot.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérélmé a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2012. június 19.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja